

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 547

гр. Ловеч, 18.08.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ, в закрито заседание на осемнадесети август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ТАТЯНА МИТЕВА

Членове: ЕВГЕНИЯ ПАВЛОВА
ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА

като разгледа докладваното от ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА Въззивно частно гражданско дело № 20224300500313 по описа за 2022 година за да се произнесе, съобрази:

Производство по чл.274,във вр.с чл.413 и чл.78 от ГПК.

Постъпила е частна жалба от „Йеттел България“ЕАД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр.София,ЖК“Младост 4“-Бизнес парк София, Сграда №6,чрез адв.В. Г.-САК, служебен адрес в гр.София,бул.“България“№81, вх.В, ет.8, срещу Разпореждане №1315/16.12.2021г., пост.по ч.гр.д.№763/2021г. по описа на РС-Луковит. Обжалва съдебния акт в частта,с която е отхвърлено искането за присъждане на разноски за заплатен адвокатски хонорар в размер на 180лв. Излага,че не става ясно защо съдът отъждествява непредставянето на фактура към договора за правна защита и съдействие с недоказване на реално сторен разход.Сочи,че такава фактура е издадена и я прилага. Фактурата е издадена три дни след сключване на договора за правна защита и съдействие. Възражава,че съдът е имал възможност да даде допълнителни указания по реда на чл.101,ал.1 от ГПК,във вр.с чл.411,ал.2,т.2 от ГПК за представянето ѝ. Представя издадената фактура с №482/15.11.2021г

Моли да се отмени разпореждането в обжалваната част и се присъди адвокатският хонорар.

Въззивният състав,като съобрази изложеното в частната жалба и доказателствата по ч.гр.д.№ 763/2021.по описа на РС-Луковит, намира за установено следното:

По допустимостта.

Частната жалба е подадена своевременно. Жалбоподателят е уведомен за атакувания съдебен акт на 29.06.2022г., а частната жалба е подадена на 04.07.2022г.-т.е. в рамките на едноседмичния срок. Подадена е от легитимирана да атакува съдебния акт страна, поради което съдът приема, че е допустима.

Разгледана по същество частната жалба е неоснователна.

На 10.12.2021г. от „Теленор България“ ЕАД-със наименование сега „Йеттел България“ ЕАД, с ЕИК ***, чрез пълномощник адв. Г.а-САК, е подадено пред РС-Луковит заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 410 от ГПК, срещу Антоанета Найденова Дончева от гр. Луковит. Образувано е ч. гр. д. № 763/2021г. по описа на съда. Предмет са вземания по договор за мобилни услуги за дължими и неплатени месечни абонаментни такси в общ размер на 284.48 лв., за периода от 18.02.2020г. до 17.05.2020г., вземания по договори за лизинг в общ размер на 780.52 лв. и неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент в общ размер на 489.83 лв. Заявителят е уточнил размера на претенциите и как са формирани.

Към заявлението са приложени Договор за мобилни услуги от 13.08.2018г., с приложения- Заявление за пренасяне на номер в мрежата на „Теленор България“ ЕАД, Приложение към ценова листа, Допълнително споразумение към договора от 20.12.2018г., с приложение-ценова листа, Допълнително споразумение към договора от 11.02.2019г., с приложение-ценова листа, Допълнително споразумение към договора от 14.05.2019г., Договор за лизинг от 14.05.2019г., с приложение-ценова листа, Договор за мобилни услуги от 12.12.2019г., Договор за лизинг от 12.12.2019г., с приложение-ценова листа, Договор за лизинг, Договор за мобилни услуги от 12.01.2017г., Приложение „Джуниър“ и приложение с ценова листа, Договор за мобилни услуги от 31.01.2017г., с приложение-ценова листа, Заявление за предоставяне на номер в мрежата на „Теленор България“ ЕАД от 31.01.2017г., фактура № 7301933873/18.03.2020г. със справка за потребление, фактура № 7303245632/18.04.2020г. със справка за потребление, фактура № 7304608403/18.05.2020г. със справка за потребление, фактура № 7305941439/18.06.2020г., Общи условия на „Теленор България“ ЕАД за взаимоотношения на електронни съобщителни услуги.

Приложено е копие от Договор за правна помощ от 12.11.2021г. между „Теленор България“ ЕАД и адв. В. Г., с предмет предоставяне на правна помощ по изготвяне и подписване на заявление за издаване на заповед за изпълнение срещу Антоанета Найденова Дончева и процесуално представителство по заповедното производство. В т. III е вписано, че се дължи адвокатско възнаграждение в размер на 203.30 лв., платимо в брой, като сумата е внесена.

С обжалваното Разпореждане № 1315/16.12.2021г. съдът е уважил заявлението в частта за вземанията, основани на договорите за мобилни услуги и договори за лизинг, но е отхвърлил претенцията за присъждане на адвокатски хонорар от 180 лв. Приел, че не е обосновано реалното плащане на хонорара, с оглед липсата на реквизити на договора за правна защита и съдействие съгласно ЗСч. и на уговорената фактура.

Окръжен съд Ловеч споделя приетото от РС-Луковит.

Съставът, като съобрази обстоятелството, че упълномощеният представител на заявителя-адвокат, е данъчно задължено лице, намира, че за обосноваване на реално извършен разход, освен правилата на чл.78 от ГПК, са приложими и специалните изисквания на ЗДДФЛ, съотв.ЗСч. Както пред заявителя- „Йеттел България“ ЕАД, така и пред пълномощника му- адв.В. Г.-с оглед упражняваната от нея дейност, стои изискването за документална обоснованост на извършваната дейност. Направените разходи, съответно приход следва да са счетоводно отразени. Съгласно чл.9,ал.2 от ЗДДФЛ адвокатът има задължение да документира получените доходи, като издава документ, който да отговаря на изискванията на чл.6,ал.1 от ЗСч. След като договорът за правна защита и съдействие има характер на разписка, то спрямо него са поставени и изискванията на чл.6,ал.1 от ЗСч. В случая липсва основен реквизит-номер и серия на договора за правна защита и съдействие, чрез които да се идентифицира и отчете извършената стопанска операция. При уговорения начин на плащане-в брой и размера на сумата не може да се приложи и нормата на чл.6,ал.5 от ЗСч. и приеме за оправдано отстъпление от горното изискване. Касае се за изпълнение на счетоводни стандарти за удостоверяване на реално полученото плащане от данъчно задължени лица. След като се твърди, че такъв разход/приход е направен, той следва да е доказан с приложимите за плащането реквизити, съгл. ЗСч. В този смисъл е прието и в ТРеш. №6/06.11.2013г., пост.по т.д.№6/2012г.на ОСГТК на ВКС, в т.1, където е изложено, че договорът за правна помощ може да служи за разписка за извършеното плащане, с изключение на случаите, когато по силата на нормативен акт е указан специален начин на плащане. Както се посочи по горе -в нормата на чл.9,ал.2 от ЗДДФЛ за адвоката е поставено допълнително изискване за удостоверяване на извършеното в негова полза плащане. Изпълнението на реквизитите за валидност на документа обуславя и доказателствената му сила и конкретно заявлението за реално извършен разход, което тук не е обосновано по надлежен начин.

Представянето на фактурата едва пред въззивната инстанция е несвоевременно и преклудирало.

По изложените съображения съставът намира, че правилно РС-Луковит е отказал да уважи претенцията за адвокатски хонорар и е отхвърлил заявлението в тази част. Разпореждане № 1315/16.12.2021г., пост.по ч.гр.д. № 763/2021г. на РС-Луковит, следва да се потвърди в обжалваната част.

По изложените съображения и на основание чл.274, във вр.с чл.78 от ГПК, Окръжен съд-Ловеч

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Разпореждане №1315/16.12.2021г., постановено по ч.гр.д. №763/2021г. на РС-Луковит, в частта, с която е отхвърлено искането за присъждане на разноски за адвокатски хонорар в размер на 180 лв., като правилно и законосъобразно.

Определението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____